

Carrière més enllà de Buñuel

TONI VALL

Jean-Claude Carrière ha visitat Barcelona per assistir a una funció de 'La controversia de Valladolid'

Hi ha fotografies que han esdevingut clàssiques. Una d'elles és, sens dubte, la que es va fer a la casa de George Cukor a Los Angeles l'any 1972 amb motiu d'un homenatge improvisat a Luis Buñuel. Hi apareixien alguns dels millors cineastes de la història del cinema, a part de Buñuel i Cukor hi ha Billy Wilder, William Wyler, George Stevens, John Ford, Alfred Hitchcock i Robert Wise. Entre tots ells hi ha algú que destaca, bàsicament perquè és més jove: Jean-Claude Carrière.

Tothom sap que Carrière va ser el guionista essencial de l'etapa francesa de Luis Buñuel, però és també un fantàstic dramaturg, i descobrir la seva faceta d'actor pot ser també una experiència gratificant. Aquests dies ha visitat Barcelona amb motiu de l'estrena de la seva obra de teatre *La controversia de Valladolid*, que es pot veure al Teatre Lliure fins al 24 d'aquest mes. Retrata l'obra el conflicte dialèctic que mantenen l'any 1550 en un convent dominicà Fra Bartolomé de las Casas i Ginés Sepúlveda. El tema de la discussió és la naturalesa dels indígenes americans. Sepúlveda defensa que els indígenes són éssers inferiors que no tenen ànima i, al seu torn, Casas considera que res els diferencia de la resta dels mortals. El muntatge del Lliure, que segurament la temporada vinent es veurà al Teatro de la Abadía de Madrid, és un projecte emprès per l'actor Ferran Rañé, que dona vida a Bartolomé de las Casas i que sempre ha tingut molt bon *feeling* amb l'obra de Carrière –ja va interpretar *Busco al senyor Ferran*.

Preguntat sobre el perquè de l'interès en aquest tema, Carrière es confessa un apassionat de la història i molt especialment de les relacions entre el que es coneix com el Vell i el Nou Món. Per donar cos a *La controversia de Valladolid*, va consultar durant mesos molts documents i llibres i va decidir que, malgrat que una perspectiva moderna ens posa de part de la tesi de Bartolomé de las Casas, sempre li va interessar no posar-se per sobre de ningú ni jutjar els personatges de l'obra, per molt inhumans que fossin.

Aquesta voluntat, humil però molt

Jean-Claude Carrière ha estat dos dies a Barcelona

CRISTINA GALDERER

incisiva, l'ha portat a ser un dels grans guionistes del cinema de les últimes dècades. Amb Buñuel van escriure films com *La vía láctea*, *Bella de día*, *El*

discreto encanto de la burguesía o *El fantasma de la libertad*. Amb Jean-Luc Godard, *Passion* i *Sauve qui peut la vie*; amb Milos Forman, *Valmont* i *Juventud sin es-*

peranza; amb Louis Malle, *Viva Maria* i *Milou en mayo*. I films com *La insoprottable levedad del ser*, *Miss Muerte*, *Borsalino* i la recent *Reencarnación* duen també la seva firma en el guió.

Esclar que Carrière també ha col·laborat estretament durant trenta anys amb Peter Brook, i de la seva unió va florir un dels muntatges teatrals més importants de les últimes dècades. el *Mahabharata*. "És l'obra que havia volgut veure tota la meua vida i sempre que la veia m'oblidava que hi havia participat". Tot plegat ho explica Carrière amb naturalitat durant un dinar memorable en què recorda que Jean-Louis Trintignant va poder donar vida a Ginés Sepúlveda en la versió per a televisió de *La controversia de Valladolid* gràcies a haver-se trencat una cama en un accident de moto, ja que això li va impedir participar en un projecte de més envergadura.

Té gairebé 73 anys però no descansa gairebé mai. Un dia abans d'assistir diumenge a la representació del Lliure, acabava a París les representacions de *Les paraules i la cosa*, una obra seva sobre la relació entre un professor de llengua –interpretat per ell mateix– i una dobladora de pel·lícules porno. Ha enllestit també el guió de *Goya's Ghosts*, que dirigirà a Espanya el seu amic Milos Forman, i ara prepara amb Fernando Trueba el guió d'*El artista y su modelo*, una aproximació a la figura de l'escultor Aristides Maillol i a la seva relació en edat madura amb una de les seves models.

Afable, proper i bromista, a Carrière no li fa res que se li preguntin un altre cop per la seva relació amb Buñuel. Recorda que els últims anys de la seva vida, el mestre de Calanda estava molt preocupat per l'auge del terrorisme: "El terrorisme era un element característic de l'estètica del surrealisme i ell se'n sentia una mica responsable", diu el seu guionista preferit. Són moltes més les anècdotes divertides que explica de l'autor d'*El ángel exterminador*, suficients per omplir tota l'edició d'avui d'aquest diari. Conformem-nos amb les paraules que li dedica: "Un mestre autèntic és el que es queda amb tu després d'haver mort".

La versió anglesa de 'Cómeme el coco, negro', a Sant Cugat

Josep Maria Codina
SANT CUGAT

Un dels grans èxits de la companyia *La Cubana* ja té versió anglesa, '*Nuts CocoNuts*'. Abans de la seva estrena oficial al Festival d'Edimburg, l'espectacle recala a Sant Cugat.

La companyia de teatre *La Cubana* ha triat el teatre auditori de Sant Cugat per realitzar els últims assajos i fer dues prees-

trenes a la ciutat de la versió anglesa de la coneguda obra *Cómeme el coco, Negro*, de l'any 1989. Avui i dijous, el públic de Sant Cugat i sobretot aquells de parla anglesa residents a la ciutat tindran l'oportunitat de veure per sis euros, o per tres si es va en grups de quinze, el muntatge *Nuts CocoNuts*, que s'estrenarà el dia 15 d'agost al Festival d'Edimburg.

La versió anglesa està interpretada per artistes anglesos i dirigida pel responsable de la companyia, Jordi Milán. *Nuts CocoNuts* és un encàrrec del Festival d'Edimburg i per primer cop serà l'únic muntatge que es podrà veure durant les tres setmanes que dura el certamen, una prova de la confiança en la companyia catalana

'Cómeme el coco negro' es podrà veure en anglès a Edimburg

AVUI

dels responsables de la trobada artística. Segons va explicar Milán, el muntatge és molt fidel a la versió original

"només que s'han modificat alguns detalls per fer-lo més pròxim al públic anglès". Per això Milán espera que el muntatge

"tingui bona acollida", tal com va passar quan van presentar a Edimburg el seu espectacle *Cegada de amor*.